

РЕШЕНИЕ

№ 1546

гр. София, 06.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **14094** по описа за **2012** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Столична Дирекция на Вътрешните Работи срещу решение /без номер и дата/, постановено по наказателно от административен характер дело № 10484/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 97 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № АМ 449 от 28.02.2011 г., издадено от Началник на Отдел „Пътна Полиция” – СДВР.

С оспореното НП на М. М. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер от 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно. Според касатора първоинстанционният съд е постановил решението си като е кредитирал единствено свидетелските показания на един свидетел, според които соченият за нарушител е правил опит да издишва въздух в дрегера, но не е успял, защото устройството не е работило. Инвокирани са доводи, че М. не е дал качествена проба, а по време на проведеното административно-наказателно производство не е оспорена техническата годност на устройството.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба не се явява лично. Пълномощникът му адвокат Т.

оспорва жалбата, излагайки допълнителни писмени съображения.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Показанията им са намерили отражение в приетата за установена фактическа обстановка, съществувала по време на извършване на нарушението. В решението на СРС е посочено, че на 12.02.2011 г., около 02,30 часа, длъжностни лица при отдел „Пътна полиция” – СДВР осъществявали контрол за спазване правилата за движение по [улица]. В този момент, М. М. управлявал лек автомобил модел „Ауди”, с ДК [рег.номер на МПС] с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят М. управлявал лек автомобил. Същият бил спрял за проверка от свидетеля Л., на длъжност младши автоконтрольор, който установил, че водачът е чешки гражданин, но разговорът се провел на български език. Полицейският служител се усъмнил се, че М. управлява автомобила след употреба на алкохол и предприел действия по установяване на това обстоятелство чрез техническо средство „А. Дрегер”. М. извадил от жабката на автомобила шоколад и започна да го яде, след което направил няколко неуспешни опита за извършване на пробата, поради това, че не издишвал въздуха с необходимата сила в техническото средство, след което излязъл и криволичейки отишъл до багажника, извадил бутилка вода и пил. Л. отново му указал, че трябва да даде проба, но М. отказал. На водача бил издаден талон за медицинско изследване за алкохол, връчен му редовно. По преписката няма данни същият да е отишъл в указаното медицинско заведение за даване на кръв.

Срещу М., за констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № АМ 449/12.02.2011 г., който отказал да го подпише. Отказът бил удостоверен с подписа на един свидетел.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган не е приложил правилно закона, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото няма данни оспореното решение да е били връчено на касатора редовно, поради което следва да се приеме, че подадената чрез СРС на 08.08.2012 г. жалба /вх. № 34866/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят, но направените изводи не се споделят от настоящия състав на

касационната инстанция.

Основен мотив за отменяна на НП е обстоятелството, че соченият за нарушител е направил опити да бъде проверен с техническо средство, които са били неуспешни, като не е отказвал изрично да му бъде направена проверка. Според настоящият съдебен състав показанията на свидетеля Л. са тълкувани от първоинстанционния съд превратно и едностранчиво. М. е разбирал отлично, каква е била целта на проверката, като с цел нейното осуетяване, очевидно поради факта, че е бил употребил алкохол, не е издишвал въздух с необходимата сила и така проверката се оказала неуспешна. Полицейските служители са действали законосъобразно, като са издали талон за медицинско изследване, но соченият за нарушител съзнателно не е отишъл да даде кръв, което затвърждава извода, за наличие на поведение, чиято крайна цел е била да не може да се установи дали управлява автомобила с допустима концентрация на алкохол в кръвта. Косвени данни за това, че М. е бил употребил алкохол е факта, че същият е залитал, излизайки от автомобила.

Неоснователно е оплакването, че актът е съставен, въпреки, че М., който е чешки гражданин не е разбирал български език. От показанията на свидетеля Л. се установява, че разговорът е воден на български и М. е разбирал, какво е следвало да направи. В случай, че това е било вярно, соченият за нарушител е имал възможност да го изтъкне като възражение преди издаване на процесното НП.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е неправилно и следва да бъде отменено като по същество се постанови друго, с което да се потвърди оспореното НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение /без номер и дата/, постановено по наказателно от административен характер дело № 10484/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 97 състав, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № АМ 449 от 28.02.2011 г., издадено от Началник на Отдел „Пътна Полиция” – СДВР, с което на М. М. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание „глоба” в размер от 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Решението е окончателно.